

РЕШЕНИЕ

№ 642

гр. София, 31.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **9613** по описа за **2012** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на [фирма] срещу Решение от 27.07.2012 г. на Софийски районен съд, НК, 21-ви състав по нахд № 21930/2011 г., с което е потвърдено наказателно постановление № 23-2303690 от 28.09.2011 г., издадено от директора на Дирекция “Инспекция по труда” Софийска област. С наказателното постановление на основание чл.416, ал.5 вр. чл.413, ал.2 от Кодекса на труда на [фирма] в качеството му на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ, е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. за нарушение на чл.11, ал.5 във връзка с чл.11, ал.1, т.4 от Наредба № РД-07-2 за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.

Като касационно основание се сочат нарушения на закона – неправилно и превратно тълкуване на разпоредбата на §1, т.1 от ДР на КТ като се твърди, че работодател не е жалбоподателя, а D. I. G. L..

Ответникът по жалбата – Дирекция “Инспекция по труда” Софийска област, не взема становище.

Прокурорът счита жалбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди наведените касационни

основания, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена в срок. Разгледана по същество, е неоснователна.

Обжалваното решение на СРС, НК, 21-ви състав по нахд 21930/2011г. е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателното преследване.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите констатации на СРС, НК, 21 състав. Районният съд е изложил подробни мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил, и въз основа на последните е направил аргументирани изводи.

В хода на съдебното производство пред СРС безспорно е установено, че при извършена проверка на 21.07.2011 г. във фронт офиса на [фирма] в [населено място],[жк], [улица]” №38, длъжностни лица от Дирекция "Инспекция по труда" Софийска област са констатирани, че работодателя не е документирал началния инструктаж на обучаващо се в офиса на нарушителя лице. За това на 26.07.11г. на [фирма] е съставен АУАН за нарушение чл.11, ал.5 във връзка с чл.11, ал.1, т.4 от Наредба № РД-07-2 за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Впоследствие на 28.09.2011г. е издадено процесното наказателно постановление № 23-2303690.

От правна страна съдът е приел, че при съставяне на акта и издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения. Същите са издадени от компетентен орган, който правилно е квалифицирал нарушението. Независимо от посочената дата на съставяне на АУАН – 26.11.11г., първоинстанционният съд е потвърдил процесното наказателно постановление, като е счел нарушението за несъществено. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и му е връчен на 26.07.11г., т.е. това е датата, която следва да се приеме за меродавна за дата на съставяне на акта.

Доводите на касатора за неправилно прилагане на разпоредбата на §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на КТ спрямо него не могат да бъдат споделени. Видно от приложената по делото декларация от А. Х., същият посочва, че към 21.07.11г. работи в [фирма] като обучаващ се. Чл. 11, ал.1, т.4 от Наредба № РД-07-2 от 2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд (ДВ, бр. 102 от 2009 г.) вменява задължение на работодателя да проведе инструктаж по безопасност и здраве при работа на всеки работещ, независимо от срока на договора и продължителността на работното време, вкл. и на лица, приети за обучение или за повишаване на квалификацията. Този инструктаж се документира в Книга за инструктажи. Видно обаче от приложената книга за инструктажи на [фирма], в нея няма отбелязване за извършен инструктаж на А. Х.. С това работодателят е нарушил разпоредбата на чл. 413, ал.2 от КТ.

Съдът счита за неоснователни доводите на касатора, че лицето е обучаващо се от друга фирма, която само е наела помещенията за обучение от [фирма]. Действително лицето е от друга фирма, както е посочено и в самия АУАН и се същото потвърждава в обясненията му пред първата инстанция, но обучението се извършва от и на територията на касатора. Поради това негово е задължението да проведе

началния инструктаж. Представеният по делото договор за наем на помещения е неотносим към спора.

С оглед другите констатирани при проверката нарушения на трудовото законодателство, касационният съд счита че размерът на наказанието е съобразен с тежестта на нарушението.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд София-град, XIV – ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.07.2012г. на СРС, НК, 21-ви състав по нахд 21930/2011г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.